

ZRZESZ KASZĘBSKÔ

PISMO LUDU KASZUBSKIEGO

„Zrzesz Kaszëbskô” wychodzi trzy razy w tygodniu.
Dodatek literacko-naukowy „Chcëz” ukazuje się w każdym numerze sobotnim.
Prenumerata Miesięcznie 15 zł. Cena numeru pojedynczego 1.50 zł.

Redaktor Naczelny: Brunon Richert. Redaguje Kolegium: Jan Rompski, Ignacy Szulenberg, F. Szreder, F. Kowalski.
Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Zrzesz Kaszëbskô”.
Adres Redakcji i Administracji: Wejherowo, Skrzynka Pocztaowa nr. 30.

Rok VIII.

Wejherowo, sobota 27 października 1945 r.

Nr. 11.

Brunon Richert

Chcë wrócić do kraju

Gdy pogoła literacko-za rozpadła się w gruzy pod pretekstem „uderzenia się zimowizny”, to nie czyny realnych punktów oporu niemieckich żołnierzy, politykę, ep. Chęć ten półwysp został przez Niemców specjalnie ufortyfikowany i przystosowany do obrony. Wobec sytuacji bez wyjścia, wśród panicznego strachu, zbrodniarze hitlerowscy czasyłkowali wydawali zarządzenia wojskowe, które przyczyniały im tylko więcej kłopotu.

Do takich należało ewakuowanie ludności cywilnej. Wiemy ile tysięcy Polaków zostało przez okupację przetrzymywanych z terenów zła Buga i Sanu. Jeśli chodzi o tereny I. zw. Górnego, co najmniej uderzenia Armii Czerwonej i jej pochód był tak bliski, że Niemcy nie zdążyli przeprowadzić zamierzonych planów ewakuacyjnych. Podobnie rzecz miała się na terenie południowego Pomorza i na terenie Kaszub południowych i środkowych. Razem z wojskiem niemieckim uciekali z tych terenów tylko przedstawiciele „narodów pań”. Ludność kaszubska z uczuciem ulgi pożywała się szczęśliwych dziecięcych i zbiorów, którzy chcieli nam wyrwać to, czym jesteśmy. Inaczej sytuację przedstawiała się na półwyspie helmskim. Tutaj miejscowa ludność kaszubska została wytrudzona przysuwano. Ci, którzy schronili się w okolicy polonizacji bardziej na południe i t. j. na terenie południowego Pomorskiego, już dawno wrócili na swoje miejsce. Przystąpili do odbudowywania zniszczonego mienia. Część ludności półwyspu helmskiego została przysuwano wywieziona przez okupację (morszem do Danii).

Ostatnio do Starostwa Morskiego w Wejherowie wpłynęła pocztówka od Kaszubów z Danii. Pocztówka została wysłana z miejscowości Silkeborg i jest datowana dnia 25 czerwca b. r. Po długiej wędrówce doszła ona nareszcie do miejsca przeznaczenia. Czytelnym w niej proste a napoleńskie farszka za stronami oczyszczymi słowa: „Uprzejmie proszę dowiedzieć się za pośrednictwem Starostwa Morskiego czy rodzice moi są w domu. Czy w domu są moi bracia i czy dom mój stoi w Borze - Jastarni. Uprzejmie prosimy o powrót do kraju. Zostaliśmy przez niemieckie wojsko SS z domów wygnani i w ten sposób cała ludność półwyspu helmskiego znajduje się w Danii. Oczekujemy łaskawej odpowiedzi.”

Hermen Kankel, Dębica, Murza i inni.

Na głos ten nie możemy pozostać głusi. Społeczeństwo nasze powinno zaważać komitet, którego celem będzie ułatwienie powrotu naszym Braciom Kaszubom do ich ziemi ojczystej. Spodziewamy się również, że władze państwowe przyjdą nam z jak najszybszą pomocą. Ojczyzna Odrodzone potrzebuje ludzi do pracy, szczególnie zaś rybaków-łachowców jaskini są Kaszubi helscy.

Oświadczenie ministra Rzymowskiego

WASZYNGTON (AR). Minister Rzymowski na konferencji z dziennikarzami amerykańskimi, oświadczył w sprawie majątków junkrów pruskich, że junkrzy uciekli z tych ziem przed przybyciem Armii Czerwonej, a ziemię otrzymali i rozdzielili między sobą chłopcy polscy.

Min. Rzymowski zapowiedział przyjazd ambasadora Polski prof. Langego do Waszyngtonu w ciągu najbliższych dwóch tygodni.

„Dar Pomorza” i jednostki Polskiej Marynarki Wojennej wróciły do Kraju

W środę, dnia 24 bm. przybył do Gdyni ze Szwecji „Dar Pomorza” oraz 3 łodzie podwodne oraz motorówka „Salory”. Na uroczystości przywitania obecny był wiceprezydent KRN Szwabie i premier Osóbka-Morawski w

towarzystwie wojewody inż. Ockęckiego, delegata rządu do spraw Wybrzeża, inż. Kwiatkowskiego, oraz członków przedstawicieli wojsk, władz, samorządów i społeczeństwa.

Organizacja Narodów Zjednoczonych zaczyna swą oficjalną działalność

LONDYN (wat. wł.) — W dniu 24 bm. Związek Radziecki podpisał Statut Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wobec tego, że 29 państw Statutu już podpisało Organizacja rozpoczęła oficjalne istnienie. Pierwsze po-

siedzenie gremialne odbędzie się dnia 4 grudnia w Londynie w Westminster-Hall. Naomiast Komisja przygotowała zbierze się w Londynie 6 listopada

Posel Finlandii przy Rządzie Polskim składa listy uwierzytelniające

WARSZAWA (PAP) Wczoraj o godz. 6.45 wieczorem posel nadzwyczajny i minister pełnomocny Finlandii Eero Järvelin w towarzyszywie dyrektora protokołu dyplomatycznego MSZ, Krzysztofa Radziwiła, przybył do Szwedów, gdzie w obecności wiceministra spraw zagranicznych, Zygmunta Modzelewskiego, dyrektora kancelarii Prezydenta dr. Jana Wasilewskiego i członków kancelarii cywilnej Prezydenta, złożył swe listy uwierzytelniające.

Oświadczenie Bevin'a w sprawie żołnierzy polskich

LONDYN (BBC) — Brytyjski minister spraw zagre-

nicznych Bevin oświadczył, iż czynione są przygotowania do przewiezienia do Polski tych żołnierzy, którzy chcą powrócić do kraju. Żołnierze ci zgłosili całkowicie dobrowolnie chęć powrotu do kraju. Powrót wojska polskiego z Włoch nastąpi może po poprzedniej zgodzie Związku Radzieckiego i Czechosłowacji, które to państwa muszą udzielić zezwolenia na przejazd transportów przez radziecką strefę okupacyjną Austrii i przez Czechosłowację. Rząd Jego Królewskiej Mości wyraził chęć przyjęcia polskiej misji wojskowej, która by przeprowadziła w tej sprawie pertraktacje i objęła opiekę nad tymi żołnierzami, którzy pragną powrócić do kraju. Dnia 15 bm. misja ta przybyła do Londynu i stery brytyjskie spodziewają się pozytywnych wyników.

Powstanie na Jawie

MOSKWA (PAP) — Agencja Tass donosi, że w stolicy wyspy Jawa w Batawii, panuje spokój, jednakże po ulicach miasta krąży patrol wojsk holenderskich. Powstanie wewnątrz kraju trwa w dalszym ciągu. Przywódcy powstańców zwrócili się z apelem do ludności Jawy za pośrednictwem radiostacji, która znajduje się w ich rękach,

aby wszyscy mieszkańcy Jawy, przyłączyli się do powstania. Zażądali oni także od władz holenderskich w Batawii, żeby opuściły one jak najszybciej miasto. Soe Karno oświadczył, że cała Jawa znajduje się w rękach powstańców. Powstanie szybko rozszerza się i już znajduje oddźwięk na Sumatrze.

Demonstracja solidarności w Trieście

BELGRAD (PAP) — Mieszkańcy Trieści i jego okolic zorganizowali demonstrację, w której wzięło udział ponad 50 tysięcy osób. Robotnicy, pracownicy umysłowi i licznie zgromadzone młodzież demonstrowali za wzięciem Trieści jako jednolitej autonomnej w skład federacyjnej Jugosławii. W pochodzie niesiono mnóstwo transparentów z napisami w języku słoweńskim i włoskim. Na transparentach widniały napisy: „Słowency i Włosi pragną żyć w braterskiej przyjaźni”, „Niech żyje Triest, autonomiczny okręg federacyjnej Jugosławii”. Zebrani przywitali burzliwymi oklaskami grupę robotników i górników, która przybyła na demonstrację z terytorium zarządzanego przez jugosłowiańską administrację wojskową.

Francuska strefa okupacyjna oczyszczona z hitlerowców

PARYZ (PAP) — Agencja F. P. donosi, że francuska strefa okupacyjna została całkowicie oczyszczona z elementów hitlerowskich. Z Baden zwolniono 62 proc. urzędników niemieckich zatrudnionych jeszcze w samorządzie, w Nadrenii 34 proc., Palatynacie 30 proc., w Wirtembergii 75 proc. Wielu z pośród zwolnionych zostało arestowanych za przynależność do partii hitlerowskiej. Z powodu braku nauczycieli i podręczników szkoły są nieczynne.

Burmistrz i współpracownicy.
Pogrzeb odbędzie się w sobotę 27. 10. o godz. 15.30 z Szpitala Miejskiego. Msza św. żałobna odbędzie się w kościele farnym w poniedziałek 20. 10. o godz. 8.

DZIAŁ RELIGIJNY

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Kalendarz liturgiczny

NIEDZIELA, 28 października

23 po zesłaniu Ducha św.

Święto Chrystusa Króla.

Chrystus - Król.

Święto przepięknego Pana nieba i ziemi, przed którym — choć On niepokole urywa Św. wielkość — którzy się świat cały. Niepłóte dla ludzkiego umysłu, przedziwne są dzieła zwoła Boga-Człowieka. Przyszłodziś na świat z własnej woli w nieczymnej stajence, aby pławić się w zbrodniach ludzkości odkupić, święci nam przykładem pokory i umiłowaniu ubóstwa, pracuje jak zwykły śmieciarz w pocie czoła na chleb powszedni, cierpi głód i chłód, aż do ostatecznego wynieszenia na drodze krzyżowej, wiodącej na Golgotę! Ale właśnie dla tej przeżywał dla nas gehenny nadludzkiej katuszy i uporczywie, tym większy hold oddawał Mu winniemu, sterał się całą duszą, aby święto Chrystusa Króla wypadło wspaniale, nie tylko kulom zwetniewłym, oświeceniom okien, kwieciwim strojem domów i chat, ale abyśmy w Jego służbie zespoleni, stawali się winnikami w Jego służbie, podlegając co w nas podległ ziemie, rozszerzyć to ciało, i oddali Mu to, czego najgoręcej żąda i pragnie — serca miłujące.

Ewangelia niedzielną

zapisana u św. Mateusza r. IX, w. 18-26.

W ten czas, gdy Jezus mówił do rzeszy, oto książę jeden przystąpił i kłaniał Mu się, mówiąc: Panie, córka moja dopiero skonała, ale pójdz, włoż na nią rękę Twoją a żyć będzie. A wstawszy Jezus, szedł za nim i wszyscy uczniowie Jego. A oto niewiasta, która knoła przez dwadzieścia lat cierpiła, przystąpiła z tyłu i dotknęła się krawu szaty Jego. Bo mówiła sama w sobie: Bym się dotknęła tylko krawu szaty Jego, będę zdrowa. A Jezus o- baczł się, i ujrawszy jej, rzekł: Ulży, córko wiera do ciebie ciebie uzdrowiła. I uzdrowiona jest niewiasta o- no, gożdzyn. A gdy przyszedł Jezus w dom księżca, ujrzał płaczli i lud życzli czyniący, mówili: Odstąpię, albowiem nie umarła dziewczeczka, ale żyje. I śmiał się to. A gdy wygnano rzeszę, wszedł i ujął rękę jej i powstała dziewczeczka. I rozszła się ta słała po wszy- skiej okolicy ziemii.

ALEKSANDER MAJKOWSKI

Żeć i Przigodę Remusa

Zofereadto Kaszebski.

(Ciąg dalszy)

Kiej ju smierc mu zażrzała w woczë, tej swoje wuszkodzeni talare kozol podzelec na dwa dziele:

— Jeden dzej deice koscolowienia [po- grzeb i za duszę jego grzeszną, drugi dzej deice tak, żebe jeden abo drugi Kaszuba bjednı mogli jise na wesokij szkole, bo nowuka, to miecz i wjid! — A to napisane deice, komu nolezi. —

Vieciy dom njiak [nerzekł. Rozdzeleł jem po jego smierce pienjeżdze, a z timi papjorami njiemem co robicie. Czetol jem, co Remus v njił napisol, a dusza moja se redowala i plakala przez czetajenie. Ale doznac se njiomoge, dıto jest ten, komu wone se noleżę. Czetuje je, panie, bo może duch jego vas tu sprovadzel, żebesce z tego doznęł. —

Drężajami rękoma wzał jem papjore, svjodkõv ducha, co ju na tantim bel svjeece.

Zmarłych powstaniem

Co myślał ludzie dzisiejsi o śmierci i życiu przyszłym? Nagłó wszyscy boją się śmierci. Śmierć jest dla nich czymś strasznym, a czy istnieje życie przyszłe? Na to człowiek dzisiejszy też nie daje żadnej odpowiedzi. Ludzie dzisiaj żyją doczesnością a nie mają wiary w życie przyszłe i nie myślą o tym co ich czeka po śmierci. W każdej chwili św. słyszmy wyraźnie ostatnie słowa Credo — wyrzania wiary, „i oczekując zmartwychpowstania i życia w naszym przyszłym wieku”.

Lekcja niedzieli dzisiejszej pokazuje nam dwie drogi, które prowadzi do szczęścia i drogie ku potępieniu. Łtami zalewa się Kościół na myśl, że przeważa część chrześcijan pamięta tylko o ciebie, o jedzeniu o wszystkim co dogadza zmysłom: „i idźcież Bogiem brzuch jest, a koniec potępienia”. Czy i ty idziesz tą drogą?

Inną jest drogą prawdziwych dzieci Bożych. Wiedro- wuj, którzy tą drogą idą, ma wzrok ustawicznie skierowa- ny ku Bogu: „Nasze przybywanie jest w niebie. Stąd- łąd oczekujemy także Zbawiciela, naszego Pana Jezusa Chrystusa. On także nasze biedne ciała odmienni i uczyni podobne swemu ciału uwielbionemu”. Czy w- ierzysz w to?

Ze Chrystus istotnie może sprawić cud zmartwych- powstania poucza nas dzisiejsza ewangelia. Chrystus na- moć przywraca życia Bracia! Iżeli w tych dniach be- dziecie niewiedzą gicby swoich umarłych, wówczas mó- wicie: „Oni nie umarli! Oni śpią tylko! Oni czekają na Zmartwychwstaniu” —

ŚRODA, 31 października

Wigila Wszystkich Świętych

CZWARTEK, 1 listopada

Uroczystość Wszystkich Świętych

Kościół obchodzić to święto odsłania nam jakby przedziwny nieba. Otóż w dniu tym ukazuje nam Kościół wieloznaczne rzeźby świętych ze wszystkich stanów i różnych epok. W ewangelii podaje nam Kościół osiem błogosławieństw. Te błogosławieństwa zostały w życie wcielone przez tych świętych i one to są drogą Bożą, złotą drabiną ku wiecznej szczęśliwości.

PIĄTEK, 2 listopada

Dzień Zaduszny

Iżeli w rodzinie jest ktoś chory czy cierpiący, wówczas troska całej rodziny zwraca się ku niemu. Wszyscy starają się jemu ulżyć. Szczególnie zaś troskliw w tym wypadku jest matka. Gdyby matka wzięła całą boleść na siebie, aby pomóc cierpiącemu dziecku. Coś podobnego widzimy w życiu Kościoła. Matka-Kościół ze szczególną troską pamięta o swych cierpiących dzieciach — duszach w czysu. Pamięta o nich zawsze, ale szczególnie w Dzień Zaduszny. Idźmy za głosem Kościoła i wspomagajmy dusze naszych cierpiących braci.

Szkolni mje przesnął stolk do stolu prze jednim wognie. Nijśko to bela żidebka, ale przed wogniem kwiłje w wogrodze szkolnego dzewann, jak svjee, tulipane, skoczopannę, lejlija i astre: bestro i bogato v krose. Na procem pod gore szedł duzi sad a nad sadem stojol duzi pański dvor. Słodce liszczalo v jego wognach dużich. Jedno wokoło belo wodomkłę. V njm staroszka v bjiolich włosach pozerala na vjes, wurode i vedzdrzuju tak mijlino, że na chwilę zaboczel wo papjor- rak v żmji ręce.

Za chwilę wokoło se zamkło i pjeknõ staroszka zginięła v pałacu. Zaszmarzele papjore, jakbe chcale se mje przeboceze. Sõdł jem do stolu a szkolni mjojł:

— Tu njeboszczek, kiej ju wrõcel se z vandrõ i kiej mu chorosc ju njepozwolela vanozeć, lubił sadivac calimi danimi i przez wokoło verezac, jaż mu ten zegar tam vebjil wostnatą gożdenę. —

Vedzredł jem: — Na scanje vjisi zegar z bestro malowanim blatem. Długij biegas zibotol se dotąd i nazod, jakbe dzeżol wot starosce, a co zamyanzvse v njm se njico zadzeralo, jak v gozdeli starigo czlowieka, chorigo na dichavjce.

Do Sojonowskij Panjenkij a naj Vastni Kaszebskij!

1. Panjenko cednõ svjanovsko, Matinko Boskõ Nosvjelszol Cę Krõlevjonkę Kaszebskõ, Vjelbjme z naj zemjõ vsetkõj! Marial
2. Lud naj Tobje vjedno vjerni, Spjevaje v sve movje rodnił Cę Krõlevjonkę...
3. Morze, jezora modrastı, Szemnarz i bucuz w nas tul Cę Krõlevjonkę...
4. Cenni bore, gore prziklij, Chvõlq Cę naj stvora vsetkõj Cę Krõlevjonkę...
5. Zliti zbõza, snõbi kvõjki, Spjevaje vesok skõvrõnoskij Cę Krõlevjonkę...
6. Slunko, mjesarz, vszredni gvõzde, Klõnjõ se do nóg Tvich v chvõbjel Cę Krõlevjonkę...
7. Matinko najõ kochanõl Pros Boga Sena za najmı Pros be zemjõ rodniõ kvijl, V movje, v zvuku njezanjkivje Marial

Besme vjedno Tobie belõ,

A po smierce z Tvõj zele,

V njebie razem z Wojcõ Senõ,

Z rovjima Jim Svjetim Dechõ — na vjekij

Ks. Franc Gruca

Z życia Kaszub

GDAŃSK

OTWARCIE KOŚCIOŁA CHRYSTUSA KRÓLA. W niedziele, 28 października obchodzić się uroczystość otwar- cenia odbudowanego kościoła Chrystusa Króla w Gdańsku. Zbudowany on został w roku 1932 za sprężę kapłana męczennika ostatniej wojny, duszpasterza Polonii gdań- skiej Ks. Rogaczewskiego. Obecnie odbudowyw dołn- ą księża Polifolny pod kierunkiem Ks. Aleksandra Wiss- zwskiego. W uroczystości Chrystusa Króla znów zabrz- ą polski śpiew w tej religijnej twierdzy polonii gdańskiej.

— Ten zegar, — rzekł szkolni, — Remus mjoł v vjelgim wuvõzajnie. Vjem, że go roz- przewiozł na karze. Muszõl jmu bec serdecznõ pamjatka. Ale njezceł on na nijkiego i tak won tu jest vswym sposobem czias rehuje.

Tej szkolni wostavjł mje samigo z papjorami i starim zegarem. Rozvjnõł njem pismo, a belo go sporo. I co dzivno, pjsane belo czesto po kaszubsku, a nie, fak to naszı lud- zek! Zvezcajnie pjsõz, pol z pjska, pol z kaszu- bskõ, — co je smiejovjjskijem jak kõżdõ njeodvarzonõ rzecz. Pjsivõnjõ szła za naszym Cejnovõ, chituren za granicami Kaszub spji v zabocznem przez svojich braci grobie.

II.

Poczõt pjsanõ Remusovigo. Jak won posõt dobetk i jak se dovjedzõł wo Straszku, chituren njeszkoł na pust- kovju.

V Jimje Wojca i Sena i Ducha svjetigo bjerze to pjoro do rękij njezgrabni. Kosõ be i plugjem za miodu nawuczela se rękõ mo- ja robjie im njenozełõł do tich, co pjorem worzõ i pjoskiem sejõ. Wuczel jem se cignõ skjibe prostõ a kosõ njewostacõ alode, ale przedzenju pjsani godkij njigdem se njewuczel.

(Ciąg dalszy nastąpi)

— PRACE KOMISJI HYDROGRAFICZNEJ. Na terenach zachodnie wychylała z Gdańska Komisja Hydrograficzna złożona ze specjalistów z różnych dziedzin hydrografii, interesu uruchomienia łanami w Ślisko, Szolpin, Postominie, Łewie, Darłowie, Bollysowie, Kolobrzegu, Gnieźnie.

GDYNIA.

Z życia naszych portów

GDYNIA (PAP). — W chwili obecnej obydwie porty Gdańsk i Gdynia zwiększyły swe prace przeładunkowe, mają możliwość przeładunku dziennie przy pracy 16 godzin na dobę ponad 33 000 ton węgla.

Stożniczy rybakowie mogą się pochwalili zwiększoną pracą łowców. W najbliższym czasie przewzruszka rybaków zostanie spuszczone na wodę. Wkrótce ma być całkowicie uruchomiona stożnica, co jest nie lalwym wysiłkiem, wymaga bowiem między innymi uciążliwego podania i naprawy przez specjalnych nurków uszkodzeń w części podwodnej pocihliny.

Do 1 września przeładowano około 150 000 ton węgla, który odpłynął do ZSR, Szwecji i Finlandii. We wrześniu i październiku cyfra ta ulega silnym wahaniom na skutek braku węgla w portach (brak laboru transportowego na kole).

3 500 robotników, rzemieślników i łowców, przyczem podkreślić należy, że kierownictwo robót składa się z fachowców przebojowych.

Przejęcie transportów UNRRA nasuwa poważne trudności, sytuacja bowiem w porcie gdyniskim jest tego rodzaju, że nie pozwala na wypłynie statków oceanicznych, o zbyt wielkim zanurzeniu. Wejście do portu jest forsowane jest przez zatopiony pancernik niemiecki. Prowizorycznie zaś wejście przez wiatro w falochłonie pozwala na wypłynię statków o maksymalnym zanurzeniu 6 metrów. Również port w Gdańsku w tej chwili nie odpowiada wymaganiom ponieważ posiada niedostateczną ilość magazynów. Dzięki tej sytuacji część ładunków UNRRA musi być wyładowana w Gdańsku i przetransportowana do Gdyni. W ten sposób oddziałono już transportów oceanicznych z resztą ładunku wpływają do portu gdyniskiego, gdzie następuje reszta przeładunku.

WEJHEROWO

— MSZA ŚW. ZA OFIARY PIASŃCZY. Cech rzemiosł metalowych i elektrotechnicznych w Wejherowie zawiadamia, że w dniu 3 listopada o godz. 7.45 w kościele łarnym odprowadza zostanie Msza św. żałobna za pomordowanych radaków w Piasnicy.

— NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK. Ostatnio w ogrodzie Zarządu Miejskiego znalazł się granat zapałn przawiznami Bielanego signa wóznego Zarządu Miejskiego obywat. Pienki Władysław.

— ŚMIERĆ TRAGICZNA. Dnia 24 października przed północą znaleziono na ul. Kościuszczy zwłoki śp. Filipa Rulha. Jak się okazało śp. Filip Rulha został zamordowany strzałem rewolwerowym w serce. Blizsze szczegóły morderstwa są nieznaną. Śp. Filip Rulha, lat 47 był kierownikiem Referatu Aprobacji Handlu i Rolnictwa w Zarządzie Miejskim. W zmarłym miało Wejherowo stracić jednego z pionierów pracy. Był darym synem ziemi kaszubskiej i wysoko cenili sobie swoje pochodzenie. W sto sunku do jyma naszego „Zrzesz Kaszebskô” odnosił się z wielką sympatią, życzliwością i pomocą.

Dłatego: „Zrzesz Jego pamięci”.

— MECZ O MISTRZOSTWO KLASY A. W niedzielę, dnia 28 bm. o godz. 14 odbędzie się na stadionie miejskim mecz piłki nożnej pomiędzy K. S. „Płomień” a K. S. „Gryf” Wejherowo.

— IDZIEMY NA KONCERT. W niedzielę, dnia 28 b. m. o godz. 14 na sali ob. Pruskiejskiej odbędzie się starzenie Ref. Kultury i Sztuki oraz Urzędu Inj. Propagandy, dla popularizacji muzyki, pieśni i słów reżyserowanych, wielki koncert muzyczny-słowny z udziałem artystów b. Opery warszawskiej i Filharmonii gdańskiej. Udział biorą: w części wokalne: prof. Bojar-Przemieniecki, prof. Czekolowski, Kałmierz, prof. Tokarska-Zolia. W części muzycznej: prof. Gorbaly Jan — fortepian, Heinrich Zolia — akompaniament, Rejcyce: Poraska Joanna, Baran Kazimierz oraz inni. Wstęp wolny dla dzieci. Dochód przeznaczony jest na cele kulturalno-oświatowe powiatu morskiego. Ponieważ rzadko w naszym mieście mia się okazję wysłuchać koncertu na odpowiednim poziomie społeczeństwa winno wziąć w niedzielnej imprezie jaknajwiększy udział.

— OTWARCIE I POSWIECENIE FABRYKI CIUKIERKOW. „MAGNA”. Dnia 18 października nastąpiło otwarcie i poświęcenie fabryki ciukierków „Magna”. Fabryka ta znana była przed wojną z swoich wyrobów. Obecnie dzięki ofiarnej pracy kierownika tej fabryki obywatela Józefa Przedpolskiego i ob. Bolesława Szymajskiego oraz ob. Wincencio Hysaka znnowu fabryka przystąpiła do pracy. Poświęcenia dokonał K. S. dziekan Parafia. Po poświęceniu odbył się skromny podwieczorek w gronie obywateli miasta Wejherowa. Piękne przemówienie w czasie podwieczorku wygłosił kierownik fabryki — „Zadpolski. Godnym podkreślić w tej chwili, że dnia następnego go odprowadzą Józefa Maska św. na pominięcie pracy nowej fabryki. Pracą w nowej fabryce zaszczepiła z Bogiem zapewne pięknie się dobrze rozwijała.

KALISZ (pow. Kościerzyna)

Dnia 21. X 45 r. odbyło się w sali ob. Mazurkiewiczów otwarcie świetlicy społecznej połączone z akademią z okazji otwarcia, przy licznym udziale mieszkańców i gości, których w serdecznych słowach przyjął ob. Woller, soltys gromady. Następnie zabrał głos gospodarz świetlicy ob. Mazurkiewicz, przedstawiając obecnym cięki okres okupacji niemieckiej i swój zszczęśliwy wraz z rodzinną powrót z obozu, oddając ochotnie na nowo swą salę na świetlicę. Po patriotycznej przemowie kier. szkoły ob. Przyłkowskiego, nastąpiły deklaracje polsko-kaszebskie działaczy świetlicy i młodzieży wraz z licznymi, niespełnionymi, do tej pory na terenie powiatu Wejherowskiego humorystycznymi wywodami. Po krótkim przemówieniu „RODZINY” nastąpiło zakończenie.

Odtędniono z parą pierwszą na terenie okolicy oryginalnego krakowiaka w barwnych strojach, poczem nastąpiła zabawa tańeczna, która w miłej i harmonijnej atmosferze trwała do późnej nocy.

Komitelowa otwarcia świetlicy, za pięknie udekorowaną salą i lud, kier. szkoły ob. Przyłkowskiego i naucz. ob. Zdunowskiej ze bezinteresowne poświęcenie się i zauroczenie jak licznych niespodzianek, dzielnej kaszubskiej młodzieży i działwie szkolnej, myślącej i mającej ludo dobro ukończone Ojczyznę na oku, należą się najserdeczniejsze słowa uznania i podzięk.

Milo było wszystkim gosiom spędzić w gronie tak harmonijnym i współnym wesołe chwile, by następnego dnia z nowym zapałem ruszyć na front — do walki, p codzienny kawałek chleba.

Observerator.

Kaszebsji! Bierzcie się do roboty do wojcovijski kulturê!

GUCCYÓV MACK GODO:

Wpise dostawom leśtów i kijebo nie chodź wozek!m wopisac, muszebie nie wédc wódrzu trze gazete A na to njima jeleznoze

Pannie kole Cedrono wejanojm, że witamine „M” i „Z” znaczą: Mielotni i Złobienie. A terusku dopuszcz do głosu Mjaskowigio Gusta.

„Pewno jesta ja dostała moje zamówienie na waja „Zrzesz”. Jak to się stało, żejem się wo ni gazecie dowiedzieć, maszę vama wopisac.

Belo to prajwie na Małkę Boską Róžańcowa. Belesme w Serakochach na rumie w kosce. Po „amen” nie są baro dadom spieszko. bo bela wu mie krova na wocelenia a doma le An’oni a Lena bele wostoni.

Tak też nekoł jem w drogą. Na nikogo jem też niewuotnił ani się wozberał, ani na nikogo białke, le dodam jem senpl że furezalo. Zasadnem też na nie naji tedlniskij pusłkij wo półtora godzinie, dre są wjedno dnie godzinie dziesi. Naprzedk wlecia mie Lena: „Tata, krova są celi”. Takjem się krukro przedził jidę prostu do chlewa. Ale tam ja belo po wazetkij. Bel tam jstary Pavełczyk z mészczyszkij pustków, chteren są dobre na tim wszelim znaje, a ja mie wazetko zrobił. Wjinzowalo mie piękniego biczka. Gwesnoł Biczka: „Był piękni, chod jolówka belabe mie milżo.

Tak zarosel jem Pavełczyka na polnie do nas, ale won nie reka modnał ja zmrezeł na mój, i zewo z nim do niego zedł, dze won mój nie mije — szego starego drecha — wueche wjałż. Rzek to wurozestem głose, a wo za zarusku wumiesil, że to pewn mde paez leśtów tobacznich do mlaci, bo dlo mie ta samorodno tobaka le hela nopolzo. Alelem jumo niek nierzek — nierzek są ceszi z moji cekawosce. Jakemes zasle na nie guse pusłki, dnoilejem nepowrli polniji, wo hateriem jem często z wueche zabel domo. Po polnijnem wrał mie też Pavełczik do stołole i pokozoł mie trze mał i slepi koczka. „Jo, jo, piękni są koczka, le dze je na wuecha dli mie?” „Na, mosz ję przed soba. Te tak koto ledosz, jem mo mesłoz, że ce tim wueche sprawił! Wo ce bel biczek — wu mie trze koczka dzisił!”

Na tak jakto gozr mie wazj wialgiji. Przederzół jem się jez roz na nie nejwini koczka i na wjinnjo Pavełczyka, chteren stoł teroz w norce i są smiol. Nierzekjem nijek, le jem wsezak i dżio bten i stołek zamkł i jest wrota dlelem podziur, żebe mój wjenni dzech też mój swia „wueche!”

Znojlem go jako kuszterza, ale to mie belo ju zaaviele. W dzech przesił jem mu wokropnia remste.

Rozgorzoni przeszed jem do dom i z ne gorzu zjod jem jez jedno polniji. Na moja bela w nim czasu ju też z kosceła przeszło, sadła so kole mie i rozpovjoda nowosce.

— Gustelku — rzekła — wjesz te, co jō dzisi w Serakochach wjidza?

Jo jōż padkoczeł, bo rozgorzoni ju bel a jem wjedzel, że jak tak przegowio, to gves co chce mjec. Tak jem jej rzek, że pewno kukowka na koscele sedza abo jakij piekni spodnie w Bazarze w wokinie leża.

— Te są że mie wsezczozno, ale to jōż belo cos.

— Te pleszczesz, a mie do placu z radosce są zbjerzo”. — Terusku jōj napewno wjem co belo” rzeklem, „To i jō że mosko czesł” Gwesnoł naji kaszel kanonik Łosinkij je żyw a zdrow. A ledze pleskotale, że ju niejeł. „Na moja jōż są wunjosła!”

— Ale gdzies! Wjenni wopodczek razem ma dce Panje! Nen je j w nialbji. Ale to może, że wia na wjebje nam wuprosi, że me Kaszebsji są mosz na wjebje gazete, „Zrzesz Kaszebskô” z Guccyovim Macką w niji. Chwiliłem jem sedzł z wodenkij grąb i nie mój słowa rzek. Jakem gebę zamkł, poczem jem się wozce pocą. Zarusku wazilem so trze raze teli jak wjedno, aż mie popowrdo łze w woczach stanęle, Terusku mógł jem z zaplakac z radosce — a łze spichac na ne tobakę.

Dorazu mie też cali gozr woderzelo. Musz też jōj moja z mie wazetko wopowjedzec jak i co. Tak też jem do ce Macku znown trefel i chome le so zażec.